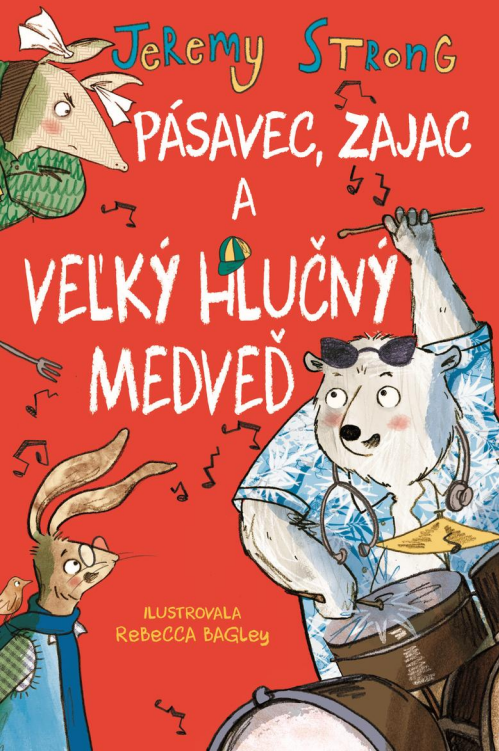

Jeremy Strong

PÁSAVEC, ZAJAC

A

VELKÝ HLUČNÝ
MEDVEĎ

ILUSTROVALA
Rebecca Bagley

PÁSAVEC, ZAJAC A VELKÝ HLUČNÝ MEDVEĎ

JEREMY STRONG

PÁSAVEC, ZAJAC A VELKÝ HLUČNÝ MEDVEĎ

ILUSTROVALA REBECCA BAGLEY

slovart

Prvý raz vyšlo vo vydavateľstve David Ficking Books vo Veľkej Británii,
31 Beaumont Street, Oxford v roku 2020, OX1 2NP.

Copyright © Jeremy Strong, 2020

Illustrations copyright © Rebecca Bagley, 2020

Translation © Katarína Karovičová, 2023

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2023

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať
ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek prostriedkami,
či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok,
respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného
systému bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu JEREMY STRONG: ARMADILLO AND THE HARE
AND THE VERY NOISY BEAR, ktorý vyšiel vo vydavateľstve David Fickling
Books, 31 Beaumont Street, Oxford OX1 2NP, UK v roku 2020,

preložila Katarína Karovičová.

Ilustrácie Rebecca Bagley

Zodpovedná redaktorka Katarína Jusková

Editorka Katarína Škorupová

Sadzba Item, spol. s r. o., Bratislava

Tlač FINIDR, s r. o., Český Těšín

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-80-566-5845-1

www.slovart.sk

*Venujem všetkým malým zvieratám v mojom
živote, najmä Joeovi, Noahovi,
Niamhovi a Freyi.*

JS

*Venujem všetkým drobným zvieratám
v tomto Veľkom lese, ale aj tým
mojim v našom Malom lese.*

RB

Obsah

Oslava.....	9
Rámus	29
Výstava	49
Plavecký oddiel.....	69
Tu nie je tam	87
To nič nie je	107
Syrový Mesiac	127
Krátky rozhovor Pásavca a Zajaca	153

Oslava

Bolo teplé slnečné ráno. Po nekonečnej modrej oblohe plávali iba dva malé biele obláčiky pripomínajúce chumáčky vaty. Vtáky poletovali medzi stromami a zdravili spevom Veľký les.

Pásavec sa šuchtal po dome v župane a pohodlných starých červených papučiach. Vytiahol na verandu stolík, aby sa naraňajkovali vonku. Prikryl ho modro-bielym károvaným obrusom a položil naň dve modré podložky a dva modré obrúsky. Pásavcova druhá najobľúbenejšia farba bola modrá. (Najradšej mal tú syrovú.)

Okrem toho prichystal na stôl miskú cereálií pre Zajaca a kúsok syru gorgonzola pre seba.

Potom o pár krokov odstúpil a obdivoval svoje dielo. Raňajky na verande. Slniečko. Spev vtákov. Syr na stole. Nádhera!

Zajac vyšiel von v modrej pyžame s hviezdíčkami. Keď uvidel prestretý stôl, celý sa rozžiaril.

„Si taký usilovný!“ zvolal. „A prichystal si mi cereálie! Ďakujem ti, Pásavec! Ach, vidím, že tu máš svoj smradľavý syr.“ Zajac pokrčil nosom a skrútili sa mu fúziky.

„Zajac, veľmi dobre vieš, že je to môj prebúdzací syr. Má takú ostrú chuť, že sa mi z neho mozog rozvrčí a rozobzučí ako elektráreň.“

Sadli si za stôl a dali sa do jedla. Podchví-

ľou sa niektorý z nich oprel dozadu a zahľadel sa na trávnu posiatu kvetmi.

„Taký krásny deň,“ zamrmľal Zajac a šťastne si vzdychol. Zatvoril oči a jeho pozoruhodné uši sa začali zľahka šúchať jedno o druhé. To robili vždy, keď rozmýšľal – alebo sníval.

Potom sa pozrel na starého priateľa.

„Spomenul som si, ako sme sa zoznámili,“
usmial sa.

„To nebol taký deň ako dnes!“ zachichotal
sa Pásavec.

„Veru nie,“ súhlasil Zajac. „Dážď! Hromy
a blesky! Vieš, že neznášam búrky. Bol som
na smrť vydesený!“

„A mokrý ako myš,“ pripo-
menul mu Pásavec. „Ozvalo sa
trieskanie na dvere, a keď som
otvoril, stál si na prahu ty, mok-
rý ako ušatá kuchynská utierka.
Myslím, že som ešte nikdy pred-
tým nevidel také ufúľané zviera.“

„Ale ty si ma pozval ďalej,“
usmial sa opäť Zajac. „Postavil

som sa ku kozubu a voda, čo zo mňa stiekla, vytvorila na dlážke mláku. Mohol si ma poslať preč, no neurobil si to.“

„Nenechám predsa nejaké zviera vonku v takej strašnej búrke,“ zachmúril sa Pásavec. Načiahol sa za kúskom chleba a starostlivo si naň natrel gorgonzolu.

„Navyše,“ dodal šibalsky, „vtedy mi ani nenapadlo, koľko trápenia mi ešte narobíš.“

„Nezmysel.“ Zajacove uši sa veselo rozkývali. „Bol som perfektný hosť a ty, milý Pásavec, si sa cítil osamelý.“

„Osamelý? Ja? Som rád vo svojej vlastnej spoločnosti.“

„Bol si osamelý,“ zopakoval Zajac.

„Iba trochu.“

„Dost' na to, aby si si ma tu nechal,“ pozna-